

عنوان مقاله:

بررسی کارایی یک برنامه آموزش ادغام یافته مبتنی بر مورد، در آموزش پاتولوژی به دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

محل انتشار:

دوفصلنامه افق توسعه آموزش علوم پزشکی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فاطمه سمیعی راد - دانشیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، ایران.

رامین سرجمی - استادیار مدیریت آموزش عالی گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، ایران

محمد صوفی آبادی - دانشیار فیزیولوژی، گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: مطالعات نشان داده اند که شیوه های دانشجو محور و ادغام دروس مرتبط، باعث افزایش کیفیت آموزش و یادگیری می گردد. این مطالعه با هدف بررسی تأثیر شیوه آموزش مبتنی بر مساله برای ارائه درس پاتولوژی، انجام شد. روش کار: در این مطالعه مداخله ای و از نوع نیمه تجربی، بخشی از آموزش درس آسیب شناسی به روش سنتی و بخش از آن در قالب مساله های بالینی و با روش مسئله محور برای 75 نفر از دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین اجرا گردید. در هر دو روش ابتدا یک پیش آزمون اخذ گردید. در پایان آموزش و نیز دو هفته پس از اجرا، دانشجویان با آزمون مجدد مورد ارزیابی قرار گرفتند. تفاوت میانگین این نمرات این دو روش، توسط آزمون های آماری مورد مقایسه و تحلیل قرار گرفت. نتایج: از 75 نفر دانشجو، 37 نفر 3/49٪ دانشجویان پسر و بقیه دختر بودند. نمرات به دست آمده از دو روش نشان داد که میانگین نمرات دانشجویان در پس آزمون و آزمون دو هفته بعد از آن در روش مسئله محور با روش سنتی تفاوت آماری معنی داری داشت ($P < 0 / 0001$). همچنین این روش موجب افزایش رضایت دانشجویان از آموزش شد. نتیجه گیری: این نتایج حاکی از آن است که آموزش درس آسیب شناسی در قالب مساله های بالینی و با روش مسئله محور، میانگین نمرات کسب شده و میزان رضایت مندی دانشجویان را بهبود می بخشد.

کلمات کلیدی:

ادغام، آسیب شناسی، آموزش مبتنی بر مسئله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1126890>

